

ת"פ 1217/11 - מדינת ישראל נגד אלי ברכה

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 16-11-1217 מדינת ישראל נ' ברכה

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
אלי ברכה
הנאשם

גמר דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של גריםת חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין.

בהתאם לאמור בכתב האישום, כשבועיים לאחר פטירתה של אמו של הנאשם, אשר בבעלותה הייתה חנות מכולת, נתקל הנאשם במתלון וצעק לעברו "מה אתה אומר על אמא שלי שלא הייתה צולחה?", מיד לאחר מכן היכה אותו במכת אגרוף בפניו ואף סטר לו. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למATALON חבלות חמורות - שברים באזורי ארובות העין ושבירים בקירות הסינוס.

ניתן בעניינו של הנאשם תסקير שירות המבחן.

מהתסקיר עולה כי הנאשם, בן 42, נשוי ואב לשלווה. עובד מאז שבע שנים כאיש שיווק בחברה המייבאת סוללות אנרגזייזר. בעל השכלה תיכונית. שרת שירות צבאי חלקו ממנו שוחרר על רקע הצורך לסייע בפרנסת המשפחה. תאר את עצמו כבן שהוא הקשור ביותר לאמו מבין שמות האחים, לאחר שהאב נפטר בהיותו ילד, וכי השתדל לעזור לה ככל יכולתו. הוא תאר, כי ברקע האירוע עומד מצב נפשי-רגשי סוער בו היה נתון לאחר פטירת אמו, בתום תקופה אשפוז ממושכת, שהנאשם חוווה כתקופה של לחץ ומתח. המתלון היה מוכך לו קלוקח של מכולת של אמו, וביום האירוע העיר המתלון הערה שנחוותה על ידי הנאשם כמשפילה ביחס לאמו, והוא התקשה לשולט ברגשותיו והגיב תוך אובדן שליטה רגעי. הנאשם ביטא צער על הפגיעה במתלון, והכרה בכך שהתנהגותו הייתה שגונה ופוגענית, אך התקשה לגלוות אמפתיה ונטה למצער מחומרת הפגיעה.

הנאשם מסר כי הרשעה תפגע בעיסוקתו לאור כך שעבוד כסוכן מכירות ונדרש לקיים קשרים עסקיים עם גופים ולוקחות רבים. הוצג בעניין זה מכתב של מעסיקו, סמנכ"ל החברה או גיל כרמל סוכניות והפצה בע"מ, לפיו מאחר שאנשי המכירות הם "ברטיס הביקור" של החברה בפני לוקוחותיה, היא אינה מעסיקה אנשים בעלי עבר פלילי.

עמוד 1

שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם שמנהל אורך חיים תקין לאורך שנים ומחזיק במערכת ערכים חיובית. התהרטשות הייתה כי האירוע הינו זר וחיריג בנוף חייו, על רקע תקופת משבר נפשי שנבעה ממחלה אמו ומותה. הנאשם ביטה נוכנות לפצצת המתלוון, ושירות המבחן התרשם כי להליר המשפט הייתה השפעה מרתיעה עליו. הערכת שירות המבחן היא, כי לא צפואה מצד הנאשם הישנות אירועי אלימות, ואם היו - חומרתם תהיה נמוכה.

לפיכך המליץ שירות המבחן על סיום התקיק בדרך של אי הרשעה ושל"צ בהיקף של 180 שעות, כעונש חינוכי קונקרטי ותרומה לקהילה, הצד פיצויו ממשמעותו למתלוון.

לענין הרשעה, שירות המבחן ציין את ההתלבבות שנבעה מכך שה הנאשם התקשה לבטא אמפתיה למתלוון ומצמצם מחומרת האלימות, אך לדידו הכריעו את הקפ' השיקולים התומכים בביטול הרשעה, ובעיקר המסוכנות הנמוכה, העבר הנקי, התפקוד הנורטטיבי והחשש מפגיעה תעסוקתית.

בטעינה לעונש, המאשימה טענה כי מדובר בפגיעה ברמה גבוהה בערך המוגן של בטחון המתלוון והגנה על שלמות גופו. כך בפרט, כאשר לתקיפה לא קדמה התגרות מצד המתלוון. היא ציינה, כי המתלוון נזקק לטיפול רפואי. הוצגו מסמכים סיכום ביקורים בבית החולים, מהם עולה כי בעקבות החבלה נותרה אסימטריה קלה בפניו של המתלוון, ללא הפרעה תפקודית, וכי הוא לא היה מעוניין בניתוח לרדו-קציה של השבר.

לדעת המאשימה, בנסיבות המקרה מתחם העונשה נع בין 6 ל-18 חודשים מאסר.

המאשימה סבורה כי המלצה השירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם חומרת העבירה ותוצאתה, וביקשה להותר את הרשעה על כנה ולגזר על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם, לצד מע"ת ופיקוי למתלוון.

ב"כ הנאשם תאר בהרבה את תולדות חייו של הנאשם והציג את תוכנותיו התרבותי, במישור המשפחתičי והחברתי, כפי שבאו לביטוי בכתביו הוקירה שהוצגו. כך, עולה כי הנאשם זוכה להערכתה רבה מעמידים לעובודה, מלוקחות מולם עובד, והינו משענת איתה לתמיכה באחותו שהינה אם ייחנית שמצבה הכלכלית קשה, לאחר שתיר האחים חזרו בתשובה ומנהלים אורח חיים חרדי והקשר של הנאשם ואחותו עمم נזק. כן עלן נסיבות רפואיות מצערות של ילדי האחים, שנכוו קשות בתאונת ביתית, ונתמכים ע"י הנאשם כלכלית ורגשית.

כן הדגיש הסניגור את חריגות האירוע בחיו של הנאשם, על רקע המצב הנפשי הסוער בו היה נתון לאחר פטירת אמו, אליה היה קשר חזק וקרוב.

הסניגור טען כי הורתת הרשעה על כנה תפגע בפרנסתו של הנאשם ותמיית עליו נזק בלתי מידתי.

ה הנאשם הביע בפני בית המשפט חרטה וצער על התנהגותו האלימה ו אמר כי האירוע אינו מייצג אותו וכי הוא פועל נגד

לאחר ש שקלתי את העבודות, הראיות וטיעוני הצדדים, אני סבורה כי אין הצדקה בנסיבות תיק זה לביטול הרשעה. אולם, קיימות נסיבות רבות לccoli, המצדיקות הטלת עונש ברף הנמור של מתחם הענישה, ובפרט העבודות שהוכחו, כי מדובר באדם נורטטיבי שאלימות אינה מאפיינית לו, שנTEL אחריות והביע חרטה, ושלא נשקף ממנה סיכון להישנות אלימות. כן קיימים שיקולים לקביעת מתחם נמור יחסית לסעיף העבירה, וביניהם העובדה כי קדמה לאיורו התבतטות מצד המתלון שפוגעה רגשות בנאשם, בהיותו בתקופת משבר סמוך לאחר פטירת אמו, והעובדה כי הפגיעה נגרמה במקרה בודדת ולא מעבר לכך.

יחד עם זאת, לא שוכנעתי כי הנאשם אכן צפוי לאבד את מקום עבודתו בו הוא מועסק לשבעות רצון מעסיקיו מזה שבע שנים, אם תעמוד הרשעה על כנה. אין כל בסיס הגינוי לפיטורי הנאשם מהחברה פרטיה המרוצча מהעסקתו כסוכן שיוק סוללות, ואני מחויבת למסור למנן דהוא מידע על עברם הפלילי של סוכניה, ככל שקיים, ובפרט כאשר יש עם הנאשם הכרות ממושכת וידוע למעסיק כי המקורה נשוא הרשעה ארע בנסיבות חריגות. מנגד, כתיבת מכתבים דוגמת המכתב שהוזג היא קלה ובלתי מחזיבת מבחינת המעסיק, ולא סביר כי מעסיק יוכל ממש עט להשפיע על תוצאותיו של הליך משפטי, ע"י כתיבת מכתב שהנאשם צפוי לפיטורין אם יורשע, ובכך לפגוע בעקרון השוויון בפני החוק, מול נאים שמעסיקיהם אינם מוכנים לכך או שלא יקשו מכתב כזה. הווע אומר, בחינת הסיכון לפגיעה תעסוקתית צריכה להעשות גם בבחן הסבירות האובייקטיבי, ולא רק בבחן סובייקטיבי תלוי מעסיק ותלו יחסיו המעסיק והנאשם.

בחינת האינטרס הציבורי, מדובר בתקיפה שעוצמה הייתה רבה ואשר כונה לאזר רגש ביותר - אזר העינים - גרמה נזק ודפורמציה לצמיותה בפניו של המתלון. בהיבט הרחב יותר, אין להקל ראש בהשלכותיה הרנסניות של תופעת האלימות במרחב הציבורי, וביטול הרשעה במקורה כזה מסדר מסר של שלונות כלפי תוקפנות ופגיעה קשה בגופו של אדם, שלא הייתה לה הצדקה כלשהי, גם אם חש הנאשם פגוע ונעלם בדבריו המתלון.

בشكلו האינטרס הציבורי בהוקעת עבירות אלימות קשה, מול הסבירות הנמוכה כי הרשעה תביא לפיטורי הנאשם, אני סבורה כי הCPF נוטה לעבר הותרת הרשעה על כנה.

לפיכך אני מותירה את הרשעה על כנה.

לענין מתחם הענישה, אני סבורה כי בנסיבות העובדיות המתוירות, המתחם מתחילה בענישה של מסר מוותנה ורכיבים נלוויים. כאמור, יש בנסיבות המתוירות בתסקירות הצדקה להטלת עונש ברף הנמור של המתחם, תוך מתן פיצוי הולם למאתלון.

לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

שמונה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא עבר עבירה אלימה מסווג פשע.

ארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא עבר עבירה אלימה מסווג עוון.

פייצוי למטלון בסך 10,000 ₪. הפיצוי יופק בחלוקת בית המשפט עד ליום 1.5.18.

הודעה זכות הערעור תוקף 45 יום.

ניתן היום, י"ט שבט תשע"ח, 04 פברואר 2018, במעמד הצדדים.